

ת"פ 5401/01/17 - מדינת ישראל נגד יוסף סמימי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו
ת"פ 5401-01-17 מדינת ישראל נ' סמימי

לפני
המאשימה
כבוד השופט עידו דרויאן-גמליאל
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הכהן ופרשר

נגד
הנאשם
יוסף סמימי
ע"י ב"כ עו"ד פלש - שם טוב

גזר דין

במסגרת הסדר טיעון הודה הנאשם ביום 13.6.17 והורשע, לפי כתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה חובלנית, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

לאחר שהתקבל תסקיר שירות המבחן מיום 25.10.17, טענו הצדדים לעונש לפי המוסכם בהסדר:

התביעה עתרה לעונש של חמישה חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות אם יימצא הנאשם מתאים לכך, מאסר מותנה, קנס ופיצוי; ההגנה, שההסדר לא כבל אותה לטיעון מסוים, ביקשה לאמץ את המלצות שירות המבחן - 140 שעות של"צ, העמדה במבחן למשך שנה, וענישה כספית שתכלול את פיצוי הנפגע.

הנאשם נמצא מתאים לריצוי מאסר בעבודות שירות, לפי חוות דעת מיום 3.10.17.

מעשי הנאשם:

1. הנאשם הוא נהג מונית, והנפגע מר ב' ד', יליד 1947, הוא נהג הסעות, שביום האירוע 31.5.16 אחר הצהריים הסיע ילדים מוגבלים מגן הילדים לביתם. הנפגע ביקש לחנות ולהוריד את אחד הילדים, אך המעבר היה חסום במונית אותה נהג הנאשם ושגם אשתו ישבה בה. הנפגע צפר לנאשם, שלא הגיב, ואז אמר לנאשם "עמדתי לידך גם צפצפתי לך וגם סימנתי לך, אתה גם לא שומע וגם לא רואה, אתה צריך להחזיר את הרישיון שלך למשרד הרישוי".

2. אז הסיע הנאשם את המונית והזיז אותה, בעוד אשתו יצאה ממנה והחלה לצלם את רכבו של הנפגע. הנפגע יצא מהרכב, ביקש מאשת הנאשם שלא תצלם אותו, ואף ניסה לחטוף מידה את הטלפון הנייד באמצעותו צילמה.

3. הנאשם אמר לנפגע "אתה מרביץ לאשתי", והוציא מתא המטען של המונית "נבוט". הנאשם השליך את הנבוט והחל להכות את הנפגע באגרופיו, וגם כאשר הנפגע נפל ארצה, המשיך הנאשם בתקיפתו, כשהוא חונק את הנפגע ומכה באגרופיו בפניו, וכך עד שעובר אורח נחלץ לעזרת הנפגע.
4. לנפגע נגרמו חבלות: פצע מדמם באפו ושפשופים במצחו, ברכיו וידו [תצלומים תע/2 ומסמך רפואי תע/1].

נסיבות הקשורות בעבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. הערכים המוגנים בעבירות התקיפה, ובוודאי תקיפה חובלנית, הם הערך הברור-מאליו של שלמות הגוף והבריאות, ולצדו ערכים חשובים נוספים - אוטונומיית האדם על גופו וזכותו לכבוד. ערכים אלה הינם מהחשובים במארג הערכים החברתי ומיותר להרחיב על כך.
2. מידת הפגיעה של הנאשם בערכים אלו היתה קשה: הנאשם הפליא מכותיו בנפגע, וגם כשנפל זה ארצה, לא התקררה דעתו של הנאשם והוא לא חדל ממעשיו עד להתערבותו של אחר. הנזק הפיזי הקונקרטי שנגרם לא היה חמור ואף לא מתמיד, אך ודאי שהנזק הממשי היה תחושות הכאב, העלבון ואבדן הביטחון, תחושות שאין לזלזל בהשפעתן על כל נפגע אלימות. הנזק הפוטנציאלי יכול היה להיות חמור פי-כמה, ובמיוחד לנוכח גילו של הנפגע.
3. לצד אלו, יש להביא בחשבון את הסיבה שהביאה את הנאשם להתפרצות קשה ורעה זו: הנפגע, ללא זכות, ניסה לחטוף מידי אשתו של הנאשם את הטלפון, והנאשם הגיב למה שחווה כתקיפת אשתו. המעשה לא היה מתוכנן, אלא מעשה אימפולסיבי, חריג בחייו של הנאשם.
4. הענישה הנוהגת היא רבת פנים, אך ניתן לאתר מדיניות ענישה ברורה, לפיה כאשר מדובר על תקיפה חובלנית שלא בוצעה בחפץ פוגעני ולא גרמה לנזק חמור או מתמיד, נקבעו מתחמים עונשיים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר לריצוי בכליאה. כך ראו ת"פ 38531-01-15 מ.י. נ' לוי (2016), ת"פ 19626-05-14 מ.י. נ' הלפרין (2016), ת"פ 26054-12-14 מ.י. נ' ריאגוזוב (2016).
5. בנסיבות העניין דנן, ייקבע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 12 חודשי מאסר בפועל, כעונש עיקרי.

נסיבות שאינן קשורות לעבירה - קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם, יליד 1963, כבן 54 כיום, נשוי ואב לילדים, ללא עבר פלילי. הנאשם עלה לישראל בנעוריו ומפאת קשיי ההתאקלמות נשר מבית הספר. הנאשם שירת שירות צבאי מלא ובהמשך שירת במילואים. משנת 2013 עובד הנאשם כנהג מונית, על-אף קשיים בריאותיים. עקב בריאותה הרעועה של אשתו [נע/1], הנאשם הוא הדמות המרכזית בניהול הבית והטיפול בילדים.
2. הנאשם נוטל אחריות על ביצוע העבירה, מתחרט ומתבייש. הנאשם מבקש לשאת בתוצאות מעשיו, ואף להשתתף בהליך צדק מאחה עם הנפגע.

3. תחושות הבושה והחרטה על המעשה, יחד עם חרדה מההליך הפלילי, מתבטאות במחשבות טורדניות וקשיי שינה. הנאשם פנה לטיפול רגשי אצל עובד סוציאלי, אך הפסיק את הטיפול מחמת חסרון כיס.
4. שירות המבחן מצא כי מדובר באדם שאינו בעל דפוסי התנהגות עברייניים, וסבר כי אפשר שבין המקורות להתפרצותו האלימה היו תחושות מצטברות של אבל, תסכול ונשיאה בנטל ללא תומכים, בשל מצבה הרפואי המדאיג של אשתו, ומות חמו שהיה לו כאב. השירות סיכם בהערכה שהמעשה לא בוצע בשל נטייה עבריינית או אלימה, אלא בשל הצטברותן של מצוקות רגשיות, שגרמו לתגובה אלימה בגין מה שחווה כפגיעה באשתו.
5. בהיותו אדם נורמטיבי, סובל הנאשם מתוצאות מעשהו בתחושות של בושה, חרטה, וחרדה הנלווית להליך הפלילי.
6. נסיבות נוספות עומדות לזכות הנאשם, במלוא משקלן: היעדרו של עבר פלילי; חיים נורמטיביים ויצרניים; נטילת אחריות, שהובילה גם לרצון מוכח בטיפול; נכונות לשלם על מעשיו ובכלל זה לפצות את הנפגע; הודאה שחסכה את עדות הנפגע ומשאבי ציבור;
7. הנסיבות לעיל יצדיקו את קביעת העונש קרוב לסף המתחם, ללא מאסר. העונש יכול רכיב קונקרטי של ביצוע של"צ ועיצומים כספיים, שעיקרם פיצוי הנפגע שיביע את ההכרה בעוול שנגרם לו - הקנס יהא מתון, לנוכח מצבו הכלכלי של הנאשם [נע/1]; רכיב מרתיע בדמות מאסר מותנה והתחייבות כספית; ורכיב שיקומי של העמדה במבחן.

סוף-דבר, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. חמישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות נגד הגוף, למעט איומים;
- ב. קנס בסך 500 ₪, או שבוע מאסר תמורתו;
- ג. פיצוי לנפגע, ע"ת 5 בכתב האישום, בסך 3,000 ₪. הקנס והפיצוי ישולמו בחמישה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שהראשון שבהם לא יאוחר מיום 1.1.18, וכשמחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מידי;
- ד. התחייבות בסך 1,000 ₪ למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירת אלימות מכל סוג. לא תיחתם ההתחייבות, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;
- ה. 140 שעות של"צ, לביצוע לפי תכנית שירות המבחן שתוגש עד לדין הנקבע לצורך אישור התכנית ליום 2.1.18 שעה 09:00, כשהנאשם מוזהר בדבר חובת התייצבותו לדין. הנאשם כבר הוזהר, כי אי-ציות להוראות שירות המבחן, או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף. אם תוגש התכנית קודם למועד הדין, תאושר על-הכתב והצדדים יופטרו מהתייצבות;
- ו. פיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום, כשהנאשם מוזהר כי הימנעות משיתוף פעולה עם שירות

המבחן תוביל להשבת התיק לבית המשפט ולהטלת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

- א. התביעה תגיש למזכירות בהקדם טופס פרטי מתלון מעודכן;
- ב. מוצגים: כל מוצג, פרט לכסף, יועבר להכרעה פרטנית של קצין משטרה;
- ג. עותקי גזר הדין יועברו לשירות המבחן ולידיעה בלבד של הממונה על עבודות השירות;

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ה חשוון תשע"ח, 14 נובמבר 2017, במעמד הצדדים.